

Sygn. akt IV KK 59/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 8 marca 2018 r.,

sprawy **M.S.**

skazanego z art. 270 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 19 kwietnia 2017 r., sygn. akt IX Ka .../17

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 5 września 2016 r., sygn. akt IX K .../15

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Analiza treści zarzutu, a także części motywacyjnej kasacji obrońcy skazanego dowodzi, że w istocie jej Autorowi chodziło o próbę obejścia ustawowego ograniczenia co do wnoszenia kasacji zawartego w art. 523 § 2 k.p.k. (M.S. skazany został na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania), i sformułował jedynie dla pozorów zarzut zaistnienia uchybienia z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k., określającego jedyną z bezwzględnych podstaw odwoławczych. Tymczasem zarzut ten należy uznać za oczywiście bezzasadny. W żaden bowiem sposób przedstawiona w kasacji argumentacja nie wskazuje na zaistnienie uchybienia, choćby zbliżonego rangą do ujętej w art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Z pewnością za takie uchybienie nie można uznać przekroczenia zakazu *reformationis in peius*, które i tak wbrew twierdzeniom obrońcy skazanego nie wystąpiło w niniejszej

sprawie (por. trafny w tym zakresie wywód oskarżyciela publicznego z pisemnej odpowiedzi na kasację).

Przedstawione względy zdecydowały, że Sąd Najwyższy w mocy art. 537 § 1 k.p.k. oraz art. 535 § 3 k.p.k. orzekł jak w postanowieniu.

a.ł